

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobkyně: **SETRA, spol. s r. o.**, se sídlem Zvonařka 16, Brno, zast. JUDr. Janem Svobodou, advokátem se sídlem Příkop 2a, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 7. 2009, č. j. 5229/500/09, 45390/ENV/09, a ze dne 23. 7. 2009, č. j. 5470/500/09, 56942/ENV/09, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2012, č. j. 7 Ca 273/2009 - 51, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla odmítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 7. 2009, č. j. 5470/500/09, 56942/ENV/09, a dále zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 7. 2009, č. j. 5229/500/09, 45390/ENV/09. Každým z těchto rozhodnutí bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně, kterým jí byla uložena pokuta ve výši 600 000 Kč za porušení § 19 odst. 1 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, a napadené rozhodnutí potvrzeno.

V kasační stížnosti požádala stěžovatelka o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Tento návrh odůvodnila tím, že v daném případě nemůže přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám žádná újma, naopak výkon napadeného rozhodnutí by v porovnání s tím znamenal pro stěžovatelku nepoměrně větší újmu. Dále stěžovatelka poukázala na to, že hlavní předmět její činnosti spadá do oblasti stavebnictví a nakládání s odpady, v nichž jsou extrémně dlouhé lhůty pro placení faktur, což se nepříznivě promítá do jejího finančního hospodaření. S ohledem na uvedené se stěžovatelka snaží odvracet hrozbu druhotné platební neschopnosti organizačně řídicími zásahy, avšak i přes tuto snahu byla nucena požádat o posun plateb daně z přidané hodnoty a o zbavení povinnosti zálohovat daň z příjmů právnických osob. K potvrzení těchto tvrzení doložila stěžovatelka Nejvyššímu správnímu soudu rozhodnutí o povolení rozložení úhrady daně na splátky vydané Finančním úřadem Brno I dne 20. 5. 2011 a dne 21. 6. 2011, rozhodnutí o povolení výjimky z povinnosti zálohovat daň z příjmů

právnických osob vydané rovněž Finančním úřadem Brno I dne 19. 3. 2012 a výkaz zisku a ztrát ke dni 29. 2. 2012, z něhož plyne, že stěžovatelka vykazuje ztrátu ve výši 1 541 000 Kč. Dále stěžovatelka doložila Žádost o rozložení úhrady splatného nedoplatku na splátky adresovanou Celnímu úřadu Žďár nad Sázavou, která se však přímo nevztahuje k projednávané věci, ale jinému rozhodnutí žalovaného.

Stěžovatelce není znám žádný důležitý veřejný zájem, s nímž by bylo přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v rozporu, a to ani z pohledu požadavků na činnost státní správy.

Žalovaný se k návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užití přiměřeně.

Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí (jehož systace by bylo přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti dosaženo) vznikne nepoměrně větší újma, než jiným osobám, a vysvětlení, v čem spočívá tato újma a její rozsah. Vylicení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Kromě výše uvedeného stěžovatele tíží též důkazní břemeno k v návrhu uplatněným tvrzením. Unesení tohoto důkazního břemena po stěžovateli vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil.

V nyní projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že stěžovatelka ve svém návrhu uvedla konkrétní skutečnosti, které osvědčují možnost vzniku nepoměrně větší újmy. Stěžovatelka soudu doložila a prokázala, jaké nepříznivé následky bude mít uhrazení uložených pokut a plnění jejich zákonných povinností na stav její ekonomiky. Vzhledem k tomu že stěžovatelce byly uloženy poměrně vysoké pokuty, představují stěžovatelkou uváděné skutečnosti dle názoru Nejvyššího správního soudu výrazný nepoměr mezi následkem (újmou), která by stěžovatelce nepřiznáním odkladného účinku vznikla, a případnou újmu, která by vznikla jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí nedošlo. V této souvislosti Nejvyšší správní soud zároveň podotýká, že žádné negativní důsledky, které by mohly přiznáním odkladného účinku vzniknout třetím osobám, mu nebyly v době jeho rozhodování známy.

Nejvyšší správní soud následně posoudil žádost stěžovatelky o přiznání odkladného účinku také z hlediska zbývajících podmínek stanovených § 73 odst. 2 s. ř. s., přičemž neshledal rozpor ani s důležitým veřejným zájmem.

Po zhodnocení zjištěných skutečností tak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě naplněny, a proto rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

Závěrem zdejší soud připomíná, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nikterak nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. května 2012

JUDr. Radan Malík
předseda senátu